

פרשה בארבע

שלוחה 1<2<10<6

אשר זה לא צחוק

והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים". שאלת את עצמך למה המצורע הולך לכהן ולא לרופא?

פשוט מאוד. כי הוא היה אצל הרופא, והרופא עמד חסר אונים מול התופעה. לכן הוא הולך לכהן. כי הרופא הסביר לו שהתופעה הפיזיולוגית ממנה הוא סובל, היא תוצאה של משהו רוחני, כמו שכתב הרופא המפורסם, רבי משה בן מימון עליו השלום: "זה השינוי שקראתו תורה צרעת - אינו ממנהגו של עולם, אלא אות ופלא היה בישראל, כדי להזהירן מלשון הרע; שהמספר בלשון הרע, אם עמד ברשעו משתנה עורו ויצטרע, ויהיה מובדל ומפורסם לבדו, עד שלא יתעסק בשיחת רשעים, שהיא הליצות ולשון הרע".

בדברים האלה מסביר הרמב"ם שצרת היא תוצאה של לשון הרע, ושתופעות פיזיולוגיות הן תוצאה של מצב רוחני, ולכן נדרש המצורע ללכת לכהן. למה? כי הכהן הוא אדם שאין לו נכסים משל עצמו, ולכן הדבר היחיד שהוא מבין בו זו הרוחניות, וידוע שמחלה מרפא מי שמבין בסיבה שגרמה לה. ואלא שכאן עולה שאלה חדשה. הרמב"ם הרי כתב שהיום אין צרעת, אלא רק בעבר. אז אם היום אין צרעת, למה התורה כל כך מאריכה בדיני הנגעים? איזו תועלת אפשר מזה? והתשובה פשוטה.

כדי ללמד למה למרות הצפיפות והעוני, בני ברק בכל זאת מובילה במדד תוחלת החיים והאושר.

בפרשה הזאת ושלפניה, התורה מלמדת, שאם מה שאוכלים משפיע על הנפש, ואם מה שאומרים משפיע על הגוף, המפתח לעושר לא נמצא במה שיש לנו אלא במי שאנחנו, ובמה שאנחנו חושבים ומרגישים.

לכן נכתבה פרשת הנגעים. כדי להזכיר לנו שאם הראש בריא גם הגוף יהיה כזה. שאם מה שאנחנו אומרים משפיע על הגוף, בטח שהוא משפיע על הנפש. ושם זה נכון, האושר לא נמדד לפי מה שיש לנו בכיס או ביאכטות שנמצאות מאחוריי, אלא במה שיש לנו בראש. והכי חשוב, כדי ללמד שאם זה נכון, לא רק שתושב בני ברק העניה יכול להרצות בפני תושבי הרצליה העשירה על איך ליהנות מהחיים בלי להוריד את הראש, אלא שאין ראוי ממנו.

הגבוה ביותר בישראל, ושאחוז התושבים שהצהירו שהם שבעי רצון מהחיים משאיר מאחור את תושבי העיר שבה אנחנו מדברים כעת, וכך גם במדד הבריאות.

מצד שני בני ברק מובילה בשני תחומים נוספים. היא גם העיר הענייה ביותר בישראל כמו שאמרת, וגם הצפופה ביותר.

נשמע לך הגיוני? איך יכול להיות שהתושבים בעיר הכי ענייה והכי צפופה, הם גם הכי מאושרים וגם מאריכים ימים?

אם הם היו טיפשים עוד היה אפשר להסביר את זה, אבל זה לא סוד שבני ברק מובילה גם באנשים שמבלים הכי הרבה זמן מול ספרים, וזה אומר שטיפשים הם לא. אז עד שתמצא הסבר לתופעה, אולי כדאי שנמשיך עם הנושא שנקבע?

בסדר, אמר לי האיש אבל איך אתה מסביר את זה? לך יש תשובה? בטח, עניתי לו.

במשך אלפי שנים עסקו הפילוסופים בשאלה כיצד הנפש משפיעה על הגוף? כלומר, איך הסובייקטיבי משפיע על האובייקטיבי, ואיך הרוחני משפיע על החומרי?

ומה הם מצאו, שאל האיש?

אז זהו, עניתי לו, שעד היום הם לא מצאו תשובה, ולכן חלק מהם החליט שהכל חומר ולכן אין שאלה. חלק קבע שהכל רוח ולכן אין שאלה, וחלק בכלל החליט שזה לא משפיע ולכן אין שאלה.

היהדות לעומתם, טוענת כבר אלפי שנים, שיש שאלה, אבל גם תשובה.

היהדות קבעה כבר מזמן שיש נפש ושהיא משפיעה על הגוף, שהרוחניות משפיעה על הגשמיות, וזה כתוב בפרשת השבוע, בסוף פרשת השבוע הקודמת ובפרשת השבוע הנוכחית.

בסוף פרשת שמיני, אחרי שהתורה מונה את בעלי החיים הטמאים שאסור לאכול, היא כותבת שהאכילה שלהם אוטמת את הלב לרוחניות כדי ללמד שהגשמיות משפיעה על הרוחניות, ובפרשת תזריע, כשהיא עוסקת בדיני נגעים הבאים על האדם היא קובעת שהרוחניות משפיעה על הגשמיות, שנאמר: "אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת

לפני כמה שנים הוזמנתי להרצאה באזור המפותח של הרצליה. בדרך התקשר המארגן ועדכן אותי שמדובר באנשים מדושי עונג שקנו את החכמה שלהם בכסף ושכדאי מאוד שאתכונן כי אי אפשר לסובב אותם.

כששאלתי למה, הוא הסביר לי שאנשים עשירים דומים לאנשים חכמים בגלל שלשניהם מקשיבים. לחכמים, הוא אמר, מקשיבים בגלל שהם חכמים, ולעשירים מקשיבים בגלל שיש להם כסף, ובגלל שמקשיבים להם הם חושבים שהם חכמים, ולכן יש להם הרבה שאלות, שנאמר "כי בצל החכמה בצל הכסף".

עם פסוקים אני לא יכול להתווכח, אמרתי לו.

כשהגעתי, ישבו בסלון כשלושים איש, והזכוכית הענקית שמאחוריי אפשרה לכולם לראות את היאכטות שעגנו כמה מטרים מהחלון.

אחרי כמה מילות נימוס התחלתי בהרצאה ואמרתי שאני מבקש לעסוק בשאלה "איך להנות מהחיים", ואז מישוהו הרים את היד.

אפשר לשאול שאלה? "בטח", עניתי לו, אני רגיל ששואלים אבל על מה שאמרת. עוד לא אמרתי כלום. על מה ממה שלא אמרתי תרצה לשאול.

"על הנושא", הוא ענה, אפשר לשאול היכן אתה גר?

"בטח" עניתי, אני גר בבני ברק, אבל מה זה קשור? ואז האיש חיך חיך של מנצחים.

בדיוק בגלל זה שאלתי. הוא אמר.

אתה לא חושב שזה קצת יומרני? מגיע בן אדם מהעיר הכי ענייה בארץ, ועל רקע היאכטות שמאחוריו, הוא מספר לאנשים שמשתייכים לעשירון העליון, שהוא הולך ללמד אותם איך ליהנות מהחיים? לא קצת יומרני? אתה לא חושב שאולי כדאי שתחליף נושא?

אתה צודק לגמרי עניתי לו, אבל רק בעובדות.

אין לי ספק שמבחינה כלכלית המצב של האנשים שיושבים כאן טוב יותר מהמצב הכלכלי של רוב תושבי בני ברק. אבל בזה מסתכם ההבדל, כל השאר בצד שלנו וזה גם מדע.

מדוע שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה עולה, כי בני ברק היא העיר עם תוחלת החיים

בשעת האזנה לקבצים
במערכת ניתן להשאר
תגובות ע"י הקשת
כוכבית 6 וכן להאזין
לתגובות ע"י הקשת
כוכבית 7

לדירוג האזנות וכן להאזנה
לדירוגים הקישו בשעת
השמעת הקובץ כוכבית 5

שלוחות מאגר השיעורים

- 1 יסודות האמונה
- 2 זוגיות וחינוך
- 3 השקפה יהודית
- 4 שאלות ותשובות
- 5 משמעות הסבל והנסיונות
- 6 סדרות
- 7 תנ"ך ותורה שבע"פ
- 8 נושאים שונים
- 9 שיעורים לפי ספרים
- 10 פרשה בארבע
- 11 שבת ומועדי השנה
- 12 אקטואליה ויהדות

הרשמה לשלוחת המנויים

מסלול א'
18 ש"ח לחודש
מסלול ב'
180 ש"ח לשנה
**ניתן להרשם כמנוי
בשלוחה 7 בתפריט
הראשי**

לתרומות עבור הפצת
העלון חייגו 077-430-9790
והקישו * בתפריט הראשי

או חייגו 054-859-3167
בין השעות 13:30-15:30

לקבלת פירוט השלוחות
שלחו מייל לכתובת
b0774309790@gmail.com

עלון זה מופץ לזכות

שמואל מאיר בן רחל
צפורה בת אסתר
מרים בת אסתר

לע"נ

הרב אברהם בן טרה זצ"ל
אברהם בן לטיפה
מרגלית בת רחל

לרפואה

בת שבע גאולה בת יעל
חיה אסתר בת רחל

ישראל.

למה? כי למרות שלא היה להם כסף בכיס, הייתה להם בראש תורה. וכשיש תורה יש אמונה, וכשיש אמונה יש רוחניות, וכשיש רוחניות זה משפיע על החומריות, וכשה משפיע מאושרים, גם אם אין לך כסף וגם אם נורא צפוף לך.

לכן, מי שרוצה להיות עשיר צריך להחליט איפה הוא רוצה לגור. בהרצליה או בבני ברק. בהרצליה שמבטיחה עושר גשמי, או בבני ברק שבגלל הרוחניות, חוץ מעושר גשמי מבטיחה הכל.

שבת שלום.

השאלה היחידה שאנחנו צריכים לשאול את עצמנו היא, לא מה אנחנו צריכים כדי להיות מאושרים, אלא על מה אנחנו מוכנים לוותר כדי להרגיש כך.

ויש לי הוכחה.

במשך אלפי שנים, עם ישראל היה ללא מדינה, ללא רכוש, ללא עתיד בטוח, וגם בלי זכויות אדם בסיסיות. בברלין למשל, כשיהודי נכנס בשערי העיר במאה 18, היה עליו לשלם מס בהמות, וזה אומר הכל.

מה שמעניין הוא שלמרות שלא היה לו כלום, אין עם בהיסטוריה שמסמל את האופטימיות והתקווה יותר מעם

שאלות ותשובות

שלוחה 1<2<4

לומד תורה ולא מקיים מצוות

אפילו המרגלים במדבר שהיו "כולם אנשים", נכשלו בכך. לפיכך, כדי להתעלות ולקיים את מצוות התורה, עליך לשאול את עצמך האם תמורת אמת מוחלטת אתה היית מוותר על הנוחות? אם היית עומד למרגלות הר סיני ושומע את הקול אומר "אנוכי ה' אלוקיך", האם היית משליט את התורה על מעשיך? האם במקרה כזה היית מקיים את המצוות ומדקדק בהן? אני מניח שהתשובה שלך תהיה חיובית, אך עליך לדעת שלא כך הדבר.

אנשי הנוחות שנכחו במעמד הר סיני חטאו בעגל, והוא שאמרו חז"ל "יודעים היו ישראל שעבודה זרה אין בה ממש, ולא עבדו אותה אלא כדי להתיר להם עריות".

בדברים אלו חז"ל מלמדים שאנשי הנוחות ידעו שהתורה מן השמים כיון שנכחו במעמד הר סיני, אלא שרצונם בנוחות וב"עריות" גרמה להם לעבוד עבודה זרה כדי להשתחרר מהמחויבות לאמת.

מסיבה זו הצעתי שמי שרוצה להתגבר על הצורך בנוחות, לחפש לעצמו סביבה שתעניק לו את הכח להתמודד עם הצורך בנוחות ולהעדיף את האמת על פניה. אך אם נסיבות החיים אינן מאפשרות זאת עליו לחזק את האמת על הנוחות בכוחות עצמו וזאת על ידי עיסוק מתמיד ומעמיק בשלושת יסודות האמונה.

בדברך הדגשת שאתה לומד תורה, ולכן אם בטרם אתה מתחיל בלימוד אתה מתעמק ביסודות האמונה, ומכין את עצמך לעסוק בתורת הבורא שניתנה בסיני ובשכר הניתן ללומדיה, לימוד זה יחזק בך את האמת ויכניע את הנוחות כפי שכותב בעל ה"סולם" ע"ה בהקדמתו לספר הזוהר, שם הוא מבאר שהמאור המחזיר למוטב שגנוז בתורה מאיר ללומד התורה כפי עוצמת אמונתו במציאות הבורא, אמיתות התורה ואמונת השכר והעונש.

לכן המלצתי לך היא לקבוע עיתים לתורה באופן קבוע בהם תעסוק לא רק ביסודות האמונה, אלא בגמרא והלכה, אך בטרם הלימוד תעסוק בחיזוק שלוש יסודות אלו ולאחר מכן תאמר: "ריבונו של עולם למדתי כעת שאתה מצוי ומשגיח, וגם שהתורה ניתנה מאיתך, ושאתה משלם שכר, וכעת מתחיל אני ללמוד את התורה שנתת לי ויהי רצון שהאור הגנוז בה יחזק בי את האמונה בשלושת היסודות האלה".

עשה ותצלח.

שאלה: מה עושים כשקשה לי לקיים מצוות. מצד אחד אני אוהב את התורה, מאמין בה, מכיר באמיתתה וגם לומד אותה. מצד שני אני לא מקיים מצוות משום שעולות בי שאלות שתכליתן להטיל ספק באמונה שלי כדי לפטור אותי מחובת קיום המצוות.

איך אני יכול לחזק את עצמי בקיום מצוות מעשיות? מדוע למרות אהבתי לתורה, אפילו תפילין לא מניח.

חשוב לי לציין שהצעתך "תתחבר לחברה שתואמת את שאיפותיך כדי שתעניק לך את הכח להתקדם", אולי נכונה כשלעצמה, אך לעת הזאת לא רק שאין באפשרותי להתחבר לחברה כזאת. אלא שאני נמצא בסביבה ששאיפותיה הפוכות משאיפותיי.

תשובה: בספרו "עקידת יצחק", מחלק רבי יצחק ערמא ע"ה את בני האדם לשתי קבוצות אפיון. אנשים של נוחות מול אנשים של אמת.

ישנם אנשים שמה שמכתיב את קבלת ההחלטות שלהם זו הנוחות, המתוק, המתחשק והכדאי. ויש אנשים שמה שמכתיב את קבלת ההחלטות שלהם זו האמת, הראוי, הטוב והנכון גם אם מדובר בהחלטות שמתנגשות בנוחות. אמנם, גם איש הנוחות מחפש את האמת ואת הטוב ואת הראוי, וגם איש האמת מחפש את המתוק ואת התענוג, הנעים והנחמד. אלא שאם כך הדבר מהו אפוא ההבדל ביניהם? כשמתרחשת התנגשות בין הנוחות לאמת.

במצב מעין זה, בעוד איש הנוחות יניח לאמת ויחזיק בנוחות עד שימצא לו אמת חדשה להאמין בה, איש האמת יקריב את הנוחות כדי להמשיך להיות נאמן לאמת, עד שימצא נוחות שמתאימה לאמת.

כשאמרת שאתה יודע שתורת ישראל אמת ושצריך לקיים מצוות משום שהשכל שלך מנסה למצוא בה פרצות, אתה נוהג כך משום שאתה מבקש את הנוחות. אך כיון שגם איש אמת אתה והימנעות מקיום מצוות גורמת לך לחוש שאתה פועל בניגוד לאמת, אתה נעזר בשכל כדי למצוא פרצות באמיתות התורה ובכך להשתחרר מן המצוקה הפנימית ומנקיפות המצפון על שאינך מקיים מצוות. זהו שורש מחשבות הכפירה.

הדבר נכון לא רק לגביך. כל אדם שצועד בדרך האמת מתמודד עם הניגוד הזה בכל מדרגה ומדרגה בה הוא מצוי.

ליצירת קשר חייגו: 054-859-3167

או במייל: 05485931@gmail.com

או ע"י השארת הודעה במערכת בשלוחה 9 בתפריט הראשי

ובלכתך
אמונה בכל דרך